

РЕШЕНИЕ

№ 18778

гр. София, 15.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в публично заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **12804** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба на В. К. В., [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) №25-4332-004959/07.10.2025 г. по чл.171, т.1, б.з)б.гг от ЗДвП, издадена от И. В. Й. - полицейски инспектор към СДВР, отдел „ПП“.

В жалбата се навеждат основания за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ. Моли съдът за нейната отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и се представлява от адв.Н. Г., който поддържа жалбата. Представя писмени бележки и моли за присъждане на сторените по делото разноски по представен списък.

Ответникът - И. В. Й. - полицейски инспектор към СДВР, отдел „ПП“, не се явява и не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки от юрк.П., който моли съда да отхвърли подадената жалба като неоснователна и недоказана, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СПП не изпраща представител и не изразява становище по спора.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната ЗПАМ №25-4332-004959/07.10.2025 г. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл.171, т.1, б.з)б.гг от ЗДвП на В. К. В., [ЕГН] – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Посочените в заповедта мотиви на административния орган са, че е съставен АУАН серия ГА № 3712607/30.09.2025 г.

срещу В. К. В., която на 30.09.2025 г. около 12.06 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява личния си л.а.“БМВ Х1“ с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършена проверка е установено, че МПС е с прекратена служебна регистрация, поради липса на ГО от 30.09.2025 г.

По делото са приети като доказателства представените с административната преписка, както и доказателства за компетентност на органите, издали АУАН и ПАМ, доказателства за връчване на ЗППАМ, акт за установяване административно нарушение и ЗППАМ. Приложени са доказателства за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за управляваното от В. МПС, считано от 30.09.2025 г. /л.49/.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи: На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, издадени съответно от Министъра на вътрешните работи и от Директора на СДВР, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Така прекратената регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Административният орган е отнел СУМПС на водача, тъй като полицейският орган е установил, че управляваният от него автомобил е с прекратена служебна регистрация на 30.09.2025 г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, т.е. поради липса на задължителна застраховка ГО. По делото е представена застрахователна полица за заплатена ГО от собственика на автомобила от 14:12 ч. на 30.09.2025 г., т.е. от същия ден на издаване на АУАН, и 7 дни преди издаването на ЗППАМ, което съставлява нововъзникнало обстоятелство.

Предвид доказателствата за сключена ЗГО, съдът намира, че по същество настъпването на неблагоприятни правните последици от наложената ПАМ са неутрализирани и защитимият обществен интерес - безопасност на движението, не е засегнат. Целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ спрямо жалбоподателя придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има.

При това положение и с оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК съдът намира, че са налице предпоставките за отмяна на наложената ПАМ.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените разноски в производството, които възлизат на обща стойност от 605 евро, от които: 5 евро внесена държавна такса и 600 евро платено адвокатско възнаграждение, за което е представен договор за правна помощ и съдействие. Съдът счита, че възражението на ответната страна по отношение на тяхната прекомерност е неоснователно.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то отделение, 57 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. К. В., [ЕГН], с адрес в [населено място], ЗППАМ №25-4332-004959/07.10.2025 г. по чл.171, т.1, б.з)б.гг от ЗДвП, издадена от И. В. Й. - полицейски инспектор към СДВР, отдел „ПП“.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на В. К. В., [ЕГН], сумата от 605 евро, представляваща адвокатско възнаграждение и държавна такса.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.